

عنوان مقاله:

بررسی نوع پیوند و پوشش اطراف آن بر گیرایی پیوند گردو ایرانی (*Juglans regia L.*) به روش اپیکوتیل

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی یافته های نوین در علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مجتبی طاهریور - دانشجو کارشناسی ارشد گروه علوم باغبانی، دانشکده علوم زراعی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی ساری

حسین صادقی - دانشیار گروه علوم باغبانی، دانشکده علوم زراعی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی ساری

مهدی حدادی نژاد - استادیار گروه علوم باغبانی، دانشکده علوم زراعی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی ساری

خلاصه مقاله:

در جهت توسعه ارقام شناخته شده و مطلوب گردو در باغات کشور و همچنین تجاری سازی تولید نهال پیوندی گردو نیازمند روشی مناسب و بهینه از نظر اقتصادی است. وجود صفت هتروزیگوتی بالا در گردو عدم تولید میوه های مرغوب و یکسان را در باغات بذری کشور به همراه دارد. احداث باغات گردو با استفاده از نهال های پیوندی در ارتقاء کیفیت میوه به حد استاندارد جهانی و همچنین سوق دادن باغات به سمت میکانیواسیون از ملزومات توسعه این میوه پر مصرف میباشد. لذا با توجه به اهمیت این موضوع و پایین بودن گیرایی پیوند در گردو به دلیل اکسیداسیون ترکیبات فنلی در حین پیوند، فناوری تولید نهال پیوندی گردو با استفاده از روش اپیکوتیل در نظر گرفته شد. در این آزمایش دو نوع پیوند اسکنه ساده و پیوند امگا به همراه سه نوع بافت رطوبتی پرلیت، کوکوپیت و خاک اره بر روی گیرایی رقم چندلر بر روی پایه های بومی کشور در دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی ساری مورد بررسی قرار گرفت. نتایج بدست آمده بعد از اجرای پیوند نهال ها در گلدان نشان داد که پیوند اسکنه با گیرایی 72% نسبت به پیوند امگا (8%) مطلوب تر بوده و از طرفی گیرایی پیوند در دو بافت پرلیت 93/32% و خاک اره 73/32% بالاترین موفقیت را در گیرایی پیوند گردو به روش اپیکوتیل داشتند همچنین صفات رویشی مانند طول و قطر شاخه رشد یافته از پیوندک در این دو بافت رطوبتی بالاتر بوده.

کلمات کلیدی:

گردو، امگا، خاکاره، گیرایی پیوند، پرلیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/799999>

